

fra Handelsstandens Side udtalt, at det var ønskeligt, at der i Lovgivningen indeholdtes en Opfordring for de unge Mennesker til at erhverve Kundskaber paa de Handelskoler, der trindt omkring i Landet ere oprettede, og man har derfor ikke troet det af Vejen at opstille det som en Betingelse for Adkomst til Handelsborgerskab at have aflagt Prøve i Bogholderi. Det er vist overmaade nødvendigt for enhver Købmand at kende noget til Bogholderi. Det kunde synes paafaldende, at man nu her vil kalde noget til Live, som for længst og med Rette er faldet bort, de saakaldte Urtekrammereksamener og lignende, som man tidligere havde, og hvormed man har gjort mange Løjer. Men her er der kun Tale om noget, som er en nødvendig Betingelse for enhver Handelsforretning, i hvert Tilfælde af større Omfang, eftersom de handlende ifølge Forordningen af 1ste Juni 1832 ere forpligtede til at føre Handelsbøger. Man maa derfor erkende, at det er naturligt og ret uskyldigt, at man her stiller Krav om en vis Duelighedsprøve. Det fornødne derom findes i Lovforslagets § 36, og dertil er tillige føjet en Bestemmelse i Lovforslagets § 37 om særlige Krav, der stilles til dem, der erhverve Borgerskab som Materialister. Man har nemlig ment, at man med Føje kunde forlange, at de, der vilde aabne en Materialhandel, skulde have taget farmaceutisk Eksamen. Publikum køber i en saadan Materialhandel saa mange Ting, at de fleste Materialister allerede af den Grund ere Farmaceuter. Men ikke mindre rigtig maa det være, at man siger i egentlig Materialisthandel bør kun drives af Mænd, der have Indsigt i Behandlingen af den Vare, som væsentligst er Genstand for Materialisthandel. Det er imidlertid en af de Ting, som man i Handelsstanden ikke lægger saa stor Vægt paa. Det er noget, som nok kunde anses for ønskeligt, men som den dog langt fra stiller saaledes frem i Rækken som de Punkter, jeg nu skal nævne.

En af de Klager, der særlig lyde højt fra Handelsstanden, er Klagen over, at Folk, der bo uden for en Kommune, optræde som Konkurrenter til de næringsdrivende i denne uden at være stillede lige med dem i Konkurrencen, idet de ikke betale nogen som helst Afgift eller Skat til den paagældende Kommune og derved udøve deres Næringsbrug under langt gunstigere Vilkaar end de, der bo i Kommunen, og skatte og skyldte til den. Dette bevirker selvfølgelig, at den, der bor i den anden Kommune, enten kan

have mere Fordel af sin Forretning i Næringskredsen, eller ogsaa, hvad der er endnu uheldigere, kan benytte den gunstigere Stilling til at undersælge, altsaa drage Kunderne bort fra de Forretninger, der paa Grund af deres store Omkostninger nødvendigvis maa stille større Krav til Fortjeneste. Denne Sag blev med megen Varme behandlet i Næringskommissionen. Regeringen har imidlertid taget denne Bestemmelse ud af Næringslovsforslaget, hvad jeg ikke kan have noget væsentligt mod, og fremsat Kravet derom i et særligt Forslag, som det høje Ting vil være bekendt med. Jeg vil kun ønske, at dette Forslag ikke maa have samme Skæbne, som Næringslovsforslaget hidtil har haft, saa at det bliver liggende og ikke bliver fremmet, thi er der noget Krav, som lyder med Føje og højt trindt omkring i Landet, er det dette, at man i Konkurrencen skal være stillet nogenlunde lige, og at den, der driver Næring i en Kommune, paa en eller anden Maade skal betale en Næringsafgift, en Næringsskat, eller hvad man nu vil kalde det; men da det som sagt ikke ligger for her i Forslaget, nævner jeg det blot som noget, der tidligere har været tilsigtet at sætte ind deri. — Et andet Punkt, som Handelsstanden stærkt klager over, er Brugsforeningerne eller Forbrugsforeninger, som de i Reglen kaldes. Det er en Mangel ved vor Lovgivning, at vi ikke have haft og ikke have nogen klar Bestemmelse om, hvad der virkelig er Forbrugsforening, og hvad der er almindelig Handelsnæring. Der findes jo mange Hundrede Forbrugsforeninger trindt omkring i Landet; mange af disse ere vistnok i og for sig fortræffelige, og mange af dem ere vist ikke andet end hvad de give sig ud for at være, nemlig Foreninger, der indkøbe Varer i det Øjemed at fordele dem mellem de enkelte Medlemmer; men det er lige saa sikkert, at der er mange af disse Foreninger, som ikke have denne Karakter, men som mere eller mindre skjult træde frem som virkelig store Handelsforretninger, og da de alligevel under Forbrugsforeningens Kappe trænge Købstæderne ind paa Livet, idet de etableres i stort Antal inden for Købstædernes Læbælte, har det været en stadig og levende Klage fra Købstædernes Handelsstands Side, at man ikke kan faa en klar og tydelig Bestemmelse med Hensyn til, hvad der er Forbrugsforening, og hvad der ikke er det. Lovforslagets § 8 søger derfor dette Kriterium i, at saadanne Foreninger udøve deres Virksomhed fra